

de hidtil gjældende Regler med Hensyn til Indtægternes Fordeling. Er det den tiltrædende Præsts første Præsteembede, eller forflyttes han til Embedet fra et andet geistligt Embede med Naadensaar, oppebærer han kun Naadensaarets Indtægter under dette og nyder først den for Embedet bestemte faste Løn efter Naadensaarets Udløb. Er den nyansatte Præst derimod forflyttet fra et andet geistligt Embede med fast Løn, vedbliver han at oppebære sin faste Løn, hvorimod Naadensaarets Indtægter deles mellem Statskassen og Formanden eller dennes Vo efter de ovennævnte hidtil gjældende Regler.

Naar Ledighed een gang har fundet Sted i et Præstekald, efterat denne Lov er traadt i Kraft, bortfalder Naadensaaret for Fremtiden.

§ 11.

Naar en Præst afgaar ved Døden i et Kald, hvor Bestemmelserne om Naadensaaret ikke længere komme til Anvendelse, er hans Enke eller Familie berettiget til at forblive boende i Præstegaarden og benytte den dertil hørende Have og alle Udhuse, saa og Græsningsen paa Præstegaardens Tilliggende samt det indbjergede Hø og Straa til Creaturerne, indtil den mindst 3 Maanedes efter Dødsfaldet indtrædende almindelige Foraars- eller Efteraarsflyttedag, imod at give den nye Præst, men ikke dennes Familie, passende Bolig og Forpleining i Præstegaarden samt besørge hans Kaldsreiser og udføre de i dette Tidsrum foreskabte nødvendige eller sædvanlige Markarbejder. I Mangel af mindelig Overeenskomst ordnes det Nærmere i disse Henseender af Provsten. — Den Sæd, som efter Udsæd i den afsøede Præsts Tid høstes inden den mindst 3 Maanedes efter hans Dødsdag indtrædende almindelige Flyttedag, tilfalder hans Vo, der paa den anden Side er pligtigt at afholde alle de med Indhøstningen forbundne Udgifter. Hvad der høstes senere eller efter Udsæd, der først stæer efter den afsøede Præsts Død, tilfalder derimod hans Eftermand, imod at denne godtgjør Udgifterne til Udsæden og de særlige Beføstninger i den Anledning, hvortil dog ikke henregnes de al-

mindelige Markarbejder, som udføres ved Præstegaardens egne Folk og Heste.

I det Tidsrum, som forløber mellem indtraadt Ledighed i et Præsteembede med Jordlod og den nye Præsts Tiltrædelse, paaseer Provsten Jordloddens vedbørlige Drift med Alt, hvad dermed staaer i Forbindelse.

§ 12.

Præsterne fritages for fremtidig at indløse deres Præstegaarde, idet Staten overtager Forpligtelsen i saa Henseende ved den første Ledighed i hvert Præstekald. Byggelaan, som maatte paahvile et Præsteembede ved dets Overgang til Lønning efter denne Lov, ligesom ogsaa fremtidige Beføstninger ved nye Bygningers Opførelse og ved Ombygninger deles saaledes, at Staten overtager de tre Fjerdedele, medens Embedet forrenter og afdrager den ene Fjerdedeel med 6 pCt. aarlig, hvoraf 4 pCt. beregnes som Rente af det til enhver Tid skyldige Beløb og Resten som Afdrag.

§ 13.

Biskopperne, Præsterne og de faste Capellaner samt deres Enker pensioneres herefter af Kongerigets Finanser, overeensstemmende med de i Lov af 5te Januar 1851 givne Regler, ligesom Børnene have Afgang til Understøttelse efter de i samme Lov givne Bestemmelser. Paa den anden Side skulle de nævnte Embedsmænd, naar de ansættes eller forflyttes, efterat denne Lov er traadt i Kraft, være forpligtede til at sikkre deres Hustruer en Overlevelsesrente i Overeensstemmelse med Lov af 5te Januar 1851 om Embedsmænds Forpligtelse til at sikkre deres Enker Overlevelsesrenter. Den Embedsindtægt, hvorefter Pensionen og Størvælsen af Overlevelsesrenten beregnes for deres Vedkommende, der ansættes eller forflyttes, efterat denne Lov er traadt i Kraft, er den fastsatte Løn med Lønningstillæg, dog saaledes, at Omfattningen til Korn efter Capiteltsaart ei her kommer til Anvendelse. Til den anførte Embedsindtægt regnes endvidere Erstatning for Friholig eller Værdien af den Friholig og Friholig med Jordtilliggende, der er dem tillagt, for Sjællands Biskop med 800 Rd.